

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 , 50 , = 5 , — ,
Egész évre . 5 , — , = 10 , — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözsdejé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hees Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 76. szám
(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részé
illető közlemények, valamint az elő-
zetési díjak, hirdetések, nyiltterek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Falkenstein Soma hírlapirodája

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KOZLÖNYE.

Pünkösdi ünnepén.

Pünkösdi napját úgy ünnepli a keresztény-
világ, mint a felvilágosultság ünnepét. A szent
lélek tüzes nyelv alakjában szállott az apos-
tolokra és fölruházta őket az ékesen szólás
ellenállhatatlan erejével, hogy hirdessék az
igazságot az egész föld kerekességén és az el-
mék és tévedések sötétségében gyujtsanak vi-
lágosságot.

Es lón világosság a földön.

A keresztényvilág pünkösdi mythosza meg-
kapó allegóriája a természet és ész azon tör-
vényének, hogy minden körülmény között
győzni kell annak, a mi — igaz és jó.

Az igazság diadala biztos. Harcoljon bár
ellene az elmék homálya, az ámtások fülbe-
mászó zenéje, a szenvedélyek fanatizmusa: az
igazság diadalmaskodni fog. Győzelemre ve-
zeti azt a felvilágosodás. Ez az a tüzes nyelv,
melyet a keresztényvilág a pünkösdi mithoszá-
ban ünnepel.

A természet és az ész törvénye örök és
változatlan, megáll az idők végéig. Ennek kö-
szönhetjük, hogy Magyarország ma az igazság
és felvilágosodás győzelmének ünnepét üli. Az
igaznak és jónak a politikai világban is meg-
van ugyanaz az érvénye és hatalma, mint az em-
beri lélek egyéni és a társadalom erkölcsi vi-
lágában. Megmásíthatatlan az és örök itt is,
mint ott. Az igazi szabadelvűségnek bajnokait,
a függetlenség és szabadság eszméjének apos-
tolait évek hosszú során át ostromolja a párt-
szendély. Szünet nélkül harcra folytat el-
lene az önzés, hatalomvágy, mely nem riad
kockára tenni azt, a mi legdrágább: a haza
jövőjét, felvirágzását.

De minden erőlködés hasztalan. Azt az
igazságot, hogy Magyarország csak ak-
kor lehet nagy, hatalmas és boldog,
ha szabad és függetlenné lesz, nem

fogja kiverni a nép meggyőződéséből semmi-
féle mameluk-furfang, erőszak és vesztegetés.
Ez az igazság az a tüzes nyelv, mely ellen-
állhatatlanul terjed, melegeivel áthatja a szive-
ket, veséket s előbb-utóbb meg fogja hódítani
mindazokat, kik e haza határán belől laknak.

Az apostolok immár szólani kezdtek.
Kossuth Lajos fia adta ki a jelszót Szolnokon
s ez a szó viszhangzani fog Kárpátoktól le az
Adriáig.

A szabadság apostolai rövid idő múlva
meg fognak jeleni Miskolcz városában
is. Városunk hazafias szellemű polgárai és hon-
leányai bizonyára ünnepelve köszöntik azokat
a zászlóvivőket, a kiket az idők és emberek
annyi nehéz ostroma meg nem tántorított a
hazafias kötelesség önfeláldozó munkájában.
Miskolcz város polgársága a lelkesedés kitörő
örömeivel fogja üdvözölni azokat a buzgó apos-
tolokat, a kik a szent lélek magasztos erejé-
től áthatva, kettős tüzes nyelveken fogják hir-
detni nekünk az ígét, a politikai evangéliumot,
melynek alaptétele: Szabad és független
Magyarország.

Pünkösdi ünnepe meghozza nekünk is a
mi világosságunk és igazságunk diadal-napját.
Az igazság örök ereje megnyitja városunk
minden igaz polgárának szívét, lelkét. A füg-
getlenségi párt zászlója büszkén leng Miskolcz
falain. Pártunk hazafias, szűz magyar politi-
kája hatalmas hódítást tesz városunk pol-
gárságában.

A hangulat már eddig is gyökeresen át-
alakult. A függetlenségi párt politikáját lelke-
sedéssel vallja magáénak Miskolcz polgárainak
tulnyomó többsége. Kell is, hogy a miskolczi
függetlenségi párt fényesen és dicsteljesen tá-
madjon föl s vegye föl majd a küzdelmet a
győzelem pálmájáért.

Lélekharang.

(D.) A mameluktábor csöndes, hallgatag s ille-
geti, próbálgatja a kalapjára tüzni a fekete szalagot.
Aztán oda állnak a tükör elébe és megnézik
magukat is, meg a kalapjukat is. Aztán csóválják,
rázzák a fejüket s leszedik a kalapról a gyász-
szalagot.

Nem, nem áll jól nekik az sehogyan sem.

Hallgatagon, fontoskodó arccal sorakoznak
aztán a haldokló ágya körül s kigömbölyödött szem-
mekkel, vizsgálódva figyelik, lesik a haldokló nehéz
lélegzetét s lassu vonaglását.

Az orvos ábrázata komoly szerföltött, a beteg
állapota sz rinte reménytelen. Majd meginnognak a
térdek, elsápadnak az arcok, mikor a nyitott abla-
kon át beverődik a csendes lélekharangzó.

A harangozó keze már véres a kötél rángatás-
tól s azzal fenyegetődzik, ha soká kell rángatnia a
kötelet, hát faképnél hagyja az ekléziát. . .

Ha faluhelyen valaki ennyi ideig haldokolna,
hát régen a pokol fenekére átkoznák a fűrösztő és
sirató asszonyok.

De hát a Bánffy-kormány haldoklik és nem
egy falusi paraszt és ez kérem nagy különbség
mégis. A Bánffy-kormányt senki sem átkozza a
pokol fenekére, csak azt várja, azt óhajtja mindenki,
hogy kimuljon, aztán örömmel látjuk őket mind-
járt a mennyországban is.

Ez a hosszú, kínos vergődés, szánalmas hal-
doklás lidércnyomásként nehezedik a kedélyre s
ettől mindenki szabadulni akar.

— El még?

— Meghalt?

Ez a két kérdés közvetlen a „Jó reggelt“ és
a „Jó napot“ után következik.

Nem kérem, nem halt még meg, él, létezik és
lélegzik, sőt erős benne az önbizalom a felgyógyú-
láshoz. Azért kérjük önt, hogy egy hétig ne is tes-
sék elénk állani ezzel a kérdéssel, mert nekünk sem
terünk, sem időnk nincs bulletinek kibocsátásához.

Ezt így írják meg a lapok a szerkesztői üze-
netekben.

Hogy meddig kong, meddig szól a lélekharang,
mikor ér véget haldokló vonaglása, arra nem mond-
hatunk biztos terminust. Nem lehetetlen, hogy a
nyár benne tatrja a lelket s csak ősszel dől ki,
semmisül meg, mikor a képviselő urak ismét bevo-
nulnak a Sándor-utcai színházba s kiürülnek a
fürdőhelyek és nyaralók.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A mélységből.

Levél.

(Álmatlan éjszakáim örökös álmaiból.)

Fényes igaz gyöngyöm!
Karsu virágszálam!
Legszebb rózsabimbó
Henvenhét határban!
Hirt se, de egy szót se
Hallok már felőled,
— Istenem, de messze
Szakadtam el tőled.

Mikor a búcsuszót
Ajkam elrebegete,
Mikor uloljára
Néztem a szemedbe,
Rózsák között jártál
Te magad is rózsá. . .
— Egy hosszú esztendő
Telt már el azóta.

Emlékszel e még rá
Szép aranyvirágom,
Te legszebb teremtés
Ezen a világon:

Mindig mosolygóra
Állott piros ajkam,
Hogyha a kezedet
Lopva megfoghattam

Látod, kis bogaram.
Szép kaczagó szentem,
En azóta nagyon
Bús, halavány lettem,
Mert azóta nálam
Csak szenvedés járja,
Ide vagyok zárva
Nagy nehéz rabságba.

Sivatag életem
Ezer lánczccal köt meg,
Nem mehetek hozzád,
Ez a láncz nem enged.
S ki tudja, még mikor
Hagy el a gond, bánat,
Ki tudja, még meddig
Kell sirnom utánad.

Életem hajója
Örvényes vizen jár,
Nem csendes boldogság,
Még csak küzdelem vár,
Jövöm reménytelen,

Vigasztalan, sötét,
Be van rám borulva
S villámot szór az ég.

De, ha ma felleget,
Majd kiderül másnap,
Majd csak vége lesz tán
A sulyos rabságnak,
Csüggedező lelkem
Vigasztalásra lel,
Paskoló gond helyett
Csendes jólét ölel.

Akkor levetkezem
Terhes rabigámat,
Akkor felöltözöm
Ünneplő ruhámat,
A czimeres hámat
Teszem a lovakra,
Legszebb inasomat
Ültetem a bakra.

S hintóm a madárnál,
Viharnál gyorsabban,
Házatok, kaputok
Eleibe dobban.
Drága édes apám
Lesz majd a násznagyom

A politika szünetel a nyáron át, a politikusok pihennek s a nagybetegnek is hasznára lesz a kényelmes, csendes pihenés.

Mihelyest elcsörtet a legelső őszi szel, hát az magával söpri, magával, viszi a haldokló kormányt bizonyosan.

A Bánffy-kormány létezése óta annyi és annyi megaláztatás, megszégyenítő dolog érte a nemzet önértetét, tekintélyét és tisztességét, hogy ennek megismétlődnie újból és újabban absurdum, lehetlenség és türethetetlen volna.

Hónapok óta az egész nemzet figyelemmel kíséri és várja, hogy Bánffy Dezső báró a miniszterelnöki székéből eltávozzék s azt hivatottabb embernek engedje át. A nemzet önértete, tisztességérzete pirult, pironkodott, mikor a miniszterelnökben aludni látta a politikai becsület érzetét.

A Kálnoky-heczcz bizonyoságot tett arról, hogy ennek a kormánynak nemcsak, hogy politikai tisztesség érzete nincs, de adott esetekben a pofonokat is kész zsebrevágni szó és minden indignálódás nélkül.

Ha a pusztapákai gyógyszerész ur így cselekednék, hát őt az ottani kaszinó kigolyózná kebeléből okvetlenül.

A Bánffy-kormányt nem golyózza ki kebeléből senki, sőt a mameluk sereg örömmámorban szorítja kebelére. Ez így van! Ki mondja, hogy nem így van?

Mekkora láрма, micsoda hü-hó támadt a Kálnoky affair-nyomán s történt valami?

Kálnoky penzióba ment, míg Bánffy nem ment penzióba. Az, a mi neki járna a penzióból, az még szivarra is kevés lett volna. Így gondolkozott Bánffy és az országgyűlést elnapoltatta négy-öt hónapra.

Micsoda fontos dolog is az, négy hónapig nem kell a czeruza hegyét rágni Magyarország miniszterelnökének, négy hónapig nem kell beszéden, válaszokon töprengeni s a czeruzarágás sem rontja el ez idő alatt a miniszterelnök ur gyomrát.

Avagy Önök nem tapasztalták, nem észlelték még, hogy e czeruzarágás szájt is csinál?

Van-e, létezik-e czirkuszi kókler, ezermester, aki ügyesebben elrendezi a maga szénáját, mint a hogyan tette Bánffy Dezső báró. Miniszterelnök ur, Ön pályatévészett férfit s ezt én teljes jóindulattal mondom Önnek. Ügyes szemfényvesztők, ezermesterek könnyebben megkeresik azt a pénzt, a mit Ön miniszterelnöki fizetésképen husz.

Egyébként ezen érdemes egy kissé elgondolkozni.

Nekem erre időm, terem nincs, tehát ezt Önre bízom, míg én konstátalom, hogy napenként sok látogató dugja be a fejét kíváncsian a szerkesztőség ajtaján.

— El-e még?

— Meghalt?

Mi az ablakot nyitva tartjuk s azon át halljuk, hogy a lélekharang még mindig kong.

A kérdezősködőknek az íróasztal mellől egy fejbólintás felel.

Politikai szemle.

— „Magas politika.“ Aki tudni akarja, hogy miben rejlik a magas politika, az olvassa el az alábbi közleményt, melyet mi a „Hazánk“ napilap nyomán itt közlünk. A „kormány tagjai körülbelől már megállapodtak a nyári szünet tekintetében, báró Bánffy Dezső miniszterelnök és Lukács László pénz-

(Szegény, e tisztségre
Régen vágyik nagyon.)

S mikor édes apám
Elakad a szókbán,
S mikor édes anyád
Szólni fog, hogy jól van
S mikor az öreg pap
Megáld szívvél-szóval
Istennek nevébe'
Sok százezer jóval:

Akkor majd beülünk
Aranyos hintónkba,
Melybe tudod édes!
Négy lovam lesz fogva
És haza hajtunk
Zengő erdőkön át,
Ezüst hidak felett
Gyöngyös mezőkön át.

És együtt megyünk be
Az erdők szívébe,
Egy apró községnék
Legszébbik kertjébe,
Kert közepén álló
Ezüst palotába,
Arany lépcsőkön fel
Gyémántos szobába.

S leülsz a dívánra

ügyminiszter a jövő hó végén közvetlenül a delegációk ülésének befejezése után Erdélybe utaznak Perczel Dezső belügyminiszter Ausseba megy. Erdély igazságügyminiszter Győr közelében egyik rokonának puszáján tölti a nyarat. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter családjával báró Rosner Ervin főispánnal a gyertyánligeti fődőben lesznek a nyáron át. Dániel Ernő kereskedelmi minisztert a kiállítás ügye marasztalja Budapesten (szegény!) Gróf Festetics Andor földmívelési miniszter egészségének helyreállítására már most megy Karlsbadba. Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter csak (!) augusztus hó végén a miniszterelnök visszaérkezése után kezdi meg szabadságidejét. Josipovich Imre horvátországi birtokára utazik. — És ezért a „politikáért“ 10,000, mond: tizezer forintot kell fizetni! Hát ez bizony elég nevelés!

H I R E K.

— **Boldog ünneplést! A Pünkösdi szent ünnepnapok alkalmából, lapunk munkatársainak, barátainak és olvasóinak boldog és meglegedett ünneplést kívánunk!**

— **Dr. Miklós Gyula — Jesze István.** Elmondtuk röviden s azt hiszük, eléggé tárgyilagosan a dr. Miklós Gyula főispán és Jesze István nyug. megyei tiszti főügyész között az elmúlt napokban történt összeütközést.

Kötelességünknek tartottuk ez ügyben felszólalni, annál is inkább, mert értesüléseink a legilletékesebb helyről lettek megerősítve, s habár magán természetű, illetve bár ilyen vonatkozással bír ez ügy, saját jól felfogott érdekünk s a polgárok szabadságának minden tekintetben, minden oldalról s bárhonnán jövő megtámadása ellen annál is inkább kell védelmet kifejtenünk, mert ma az egyes ellen elkövetett támadás hoinap többeknek megtámadása lehet, ily módon pedig sérelmet szenved a közszabadság, mely nem egyéb, mint az egyesek szabadsága.

Mint független polgárai Miskolcz városának, kik midőn a magunk meggyőződését, nézeteinket másokkal szemben is megőrizni akarjuk s megvédelmezni, s midőn saját szabadságunkat, egyéni szabadságunkat tiszteletben óhajtjuk tartani mások által is, kell, hogy mi is mások egyéni szabadságát védelmünkbe fogjuk.

Ezért szólaltunk fel ez ügyből kifolyólag s ezért foglalkoztunk vele úgy saját, mint polgártársaink jól felfogott érdekében.

Ez ügyre vonatkozólag vettük a következő levelet:

Tiszteit szerkesztő úr!

A „Borsod-Miskolczi Közlöny“ folyó 1895. évi május hó 30-án megjelent 43. számának „különfélék“ rovatában a dr. Miklós Gyula főispán úr és közöttem folyó 1895. évi május 23-án felmerült esetből kifolyólag az állítatik, hogy én dr. Miklós Gyula főispán úrtól „Lévay József előtt mindenért bocsánatot kértem.“

Nem szívesen emelek szót saját ügyemben, miután azonban a jelzett lap tudósítása félreértésekre szolgáltatathatva okot, ezennel kijelentem, hogy a közlemény tévedésen alapszik, mivel én dr. Miklós Gyula úrnak sem mint embernek, sem mint főispánnak nem vétettem, következésképp nem is volt okom mindenért bocsánatot kérni, hanem csakis annyit jelentettem ki Lévay József alispán úr előtt, hogy „ha Borsodvármegye főispánja ellen netalán vétettem volna, az esetben legyen szives tudatni velem az okot s én bocsánatot is kész vagyok kérni.“

Oly indokot azonban dr. Miklós Gyula ur nem tudott, de nem is képes felhozni, a melyért én tőle akár mint embertől, akár mint főispántól bocsánatot kérni s előtte kalapot emelni tartoznám, következésképp a feltételeken említett bocsánatkérés is elmaradt, a mit leginkább azon körülmény is igazol, hogy sem a dr. Miklós Gyula ur által kívánt meghunyászkodás, sem pedig a különös kibékülés nem következett be, hanem tetézve méltán sértő kifejezésekkel is, amelyeket közvetlen eltávozásom előtt intézett ellenem ugyancsak Lévay József alispán ur előtt.

Hogy az elmondottak a valóságnak megfelelnek, ennek igazolására elegendő bizonyítékul szolgál nekem Lévay József alispán urnak köztudomású igazságérzete.

Tisztelettel maradtam Miskolczon, 1895. máj. 30-án

alázatos szolgálja

Jesze István.

— **Istenitisztelek.** A miskolczi ev. ref. egyházi beszédek a következő sorrendben tartatnak: Az avasi templomban Nagy Ignác lelkész és Kovács Károly segédlelkész; az új templomban Tóth Dániel esperes-lelkész és Tóth Béla segédlelkész, a deszkateplomban Kun Bertalan püspök, dr. Tüdős István segédlelkész és Csik Dániel püspöki titkár tartanak egyházi beszédeket. Az uri szent vacsorát mind a két napon miud a három templomban kiosztják.

— **Herman Ottó** kinevezéséről és a városunkban meginduló képviselőválasztási mozgalmakról mostanában sűrűn foglalkoznak a budapesti napilapok. Elmondják, hogy Herman Ottót már csakugyan kinevezték a Nemzeti Múzeum örvé, de ezt a dolgot még mindig nem tették közzé. A „Magyarország“ arról is értesül, hogy „ezt egyhamar nem is fogják közzétenni nehogy Hermannak mandátumáról le kelljen mondania. Miskolczon már másodizben volt a jelen országgyűlés alatt választás s így a harmadik választást csak akkor szeretnék megejteni, ha az országban általános választások lesznek. Nem valószínű azonban, hogy ez megtörténhessék, mert a Bánffy-kormány helyzete az őszszel válságossá válik, így Herman kinevezését, hir szerint publikálni fogják s akkor a képviselőválasztás Miskolczon már őszszel meg fog ejtetni. Ott minden párt már most élénken foglalkozik a jelölés kérdésével.“ — Ezekről a dolgokról itt Miskolczon egyik párt sem tud semmi bizonyosat. Hogy kinevezik-e Herman Ottót a Nemzeti Múzeum örvé, az még a jövő titka, ennél fogva Miskolczon egyik politikai párt,

Zümmögő méhecském,
Kedves kicsi majmom
Dalogató fecském,
És ott a cselédek
Labaidhoz esnek,
Én pedig száz csókkal
Királynőmmé teszek.

S holtig élünk itt e
Tündérteremekben
Örök boldogságban,
Örök szerelemben,
Jókedv napsugárja
Fog reánk ömölni
— Ugy-e édes szívem
El fogsz hozzám jönni.

Ugy-e megvársz, a mig
Igy mehetek érted,
— Óh, de mikor lesz az?
Epekedve kérde.
— Persze, persze, igaz,
Lehet, hogy sohasem,
Lehet, hogy rabságom
Örökig emelem.

Lehet, hogy szegényen
Fogok érted menni,
— Óh, de ugy-e Édes
Igy is elfogsz jönni?
Ugy-e elfogsz jönni.

Kifésítő jácintom,
Ezüstöm, aranyom,
Gyémántom, rubintom?

Majd lesz egy katedrám
Az Isten házában
Majd lesz egy kis kertem
Majd lesz egy kis házam,
Ha nem négyfogatu
Aranyhintómban is,
Elviszlek én oda
A két karomban is.

Illatos testedet
Igy is de elhoznám
Szívem örök álma
Ha eljőnnél hozzám.
Szolgák helyett hű nép
Varna a felvégen,
Ugy-e így is lennél
Te a feleségem?

Istenem, ha lennél,
De boldog is lennék,
Holmi kis királylaj
Bizon nem cserélnék.
Két szegény szülőm is
De megcsókolgatna
Nagy szivességért
De eláldogatna!

Ung-Tiba.

Juhász László.

sem lehet abban a helyzetben, hogy az ő utódjáról már ma gondolkozzék. A budapesti lapok közleményeiben csak annyi valószínű, hogy a Bánffy-kormány helyzete az ősszel valószínűleg válik; mert csaknem a lehetetlenséggel határos az, hogy egy ilyen gyenge, képtelen kormány a parlamenti szünet után bekövetkező küzdelmekben fentarthassa magát.

— **Eljegyzés.** Badeskó Dániel cs. és kir. kapitány a napokban tartotta eljegyzését özv. Róka Gyuláné szül. Persay Róza urnóval.

— **Juniális.** Lőrincz József helybeli törekvő táncmester, június hó 3-án az az pünkösdi ünnep másod napján tartja nyári táncvígalmát a Görömbölyi-Tapolczán. Lőrincz József a helybeli iparos ifjainknak fáradszóró, buzgó illem- és táncmestere lapunk útján is fölkéri a n. é. közönség szíves pártfogását.

— **A vasárnapi munkaszünet és a kisiparosok.** A vasárnapi munkaszünet a kereskedelmi miniszter rendelete folytán ez évi június hó 1-étől augusztus hó végéig nagy változáson megy át. A kisebb ipari vállalatok ugyanis üzemüket vasárnaponként csak délelőtt 10 óráig gyakorolhatják, a kisebbrendű üzemek pedig a rendelet szerint csak délelőtt 10 óráig tarthatók nyitva.

— **Női sport tanintézet.** A székes fővárosban most e napokban nyílt meg egy tanintézet, melynek célja a nőket mindazon sportemlekre tanítani, melyek Amerikában, Angol és Franciaországban már rég el vannak terjedve. A tanintézet különböző tágas helyiségekből áll, hol a tanuló hölgyek szabadon válogathatnak a vivás, lovaglás, kerékpározás, nyíllövés, sulydobálás, magasugrás stb. között. — Azt kérjük már most; Mire jó ez? Jobban elférne a fővárosban egy tanintézet, mely a nőket főzésre, mosásra, kenyérgasztásra, kis gyermekek nevelésére, no meg egy kis hazafiasra tanítaná.

— **Egy csudálatos vendég** érkezett városunkba, ki Európa nagyobb városaiban is méltó bámulat tárgyat képezte, a híres gondolatolvasó Pean professzor. Pean professzor a gondolat olvasásban túlszárnyalja Cumberlandot s hisszük, hogy közönségünk is oly érdeklődéssel fog viselkedni iránta, mint nem csak Magyarországon, hanem Európa legnagyobb városainak közönsége is. Tehetségét nem nyilvános mutatóványokon fitogtatja, sőt ellenkezőleg négyezemközt beszél látogatójával, elmondja multját gyermekkorától, nevét, őseit, csinjeit és akár bűneit is, ha a fél akarja papírra tesz, hogy otthon elolvashassa. A lapok csodálatos dolgokat beszélnek profeszor Peanról, hogy mint találja ki még jövőjét is az embernek. Magunk is kíváncsian várjuk a látogató közönség véleményét, mert Pean profeszor már vasárnaptól kezdve fogad lakásán látogatókat d. e. 8 óráig 12-ig d. u. 1—6-ig. Városháztér 21-ik szám, I. emelet.

— **Egyházi és iskolai adó.** Az alsó-miskolci róm. kath. egyházközség tagjait értesitem, hogy az 1895. évi egyházi és iskolai adóelőírások folyó május hó 29-től 15 napig vagyis bezárólag június hó 12-ig napjáig Hesz Miklós pénztárnok urnál közszemlére vannak kitéve, a hol azokat az érdekeltek a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetik és esetleg felszólalásaikat ugyanott élőszóval megtehetik vagy írásban beadhatják. Későbbi felszólalások pénzügyi szabályrendeletünk értelmében figyelembe vehetők nem lesznek.

— **Záróünnepélyek.** Az iskolai évről ünnepélyek a következő sorrendben fognak megtartatni: június 13-án a polgári és középkereskedelmi iskolákban, június 16-án az ev. ref. főgymnásium és az avasi templomban, június 25-én az ev. ref. felsőbb leánynevelőben, június 27-én az érseki leánynevelőben.

— **A „Borsodi Hírlap“ nincs többé!** Tegnap szép csendesen kimúlt. A házi orvosok azt beszéltek, hogy vérszegénység volt halálának az oka. Édes jó szülői hat hónapon át szívők vérvével táplálták a nagyreményű, lármás csecsemőt; de miután látták, tapasztalták, hogy a leggondosabb ápolás, dédelgetés által sem tudtak bele vért, életre való sárgát önteni, elvonták tőle a tápláló emlőt — és az idétlen-züllöttazonnal — megsekkisélve csak egy lépést is tenni a maga erejéből — összeroskadt, meghalt! — Mi igaz részvéttel állunk korai sirja fölött. Sajnáljuk őt, mert vele együtt egy rég táplált reményünk: egy napilap eszméje is — legalább egy időre — sirba hullt. Nyugodjék békében a boldog feltámadásig!

— **Népünnepély.** Minden tulzás nélkül állíthatjuk, hogy olyan fényes és nagyszabású népünnepély, mint aminő a miskolci önkéntes tűzoltó egylet által f. évi június hó 23-án a Népkeret-Lövölde helyiségében fog tartatni, még Miskolcon alig volt.

— **A népünnepély rendezőbizottsága** tegnapi délután Szombathy Sándor elnöke alatt ülésezett s megállapították az általános programot. A népünnepély védnökei: Horváth Lajos orsz. képviselő és Soltész N. Kálmán kir. tan. polgármester; a főrendezés tagjai: elnök: Horváth László, tagok: Radvány István, Kun Kálmán, Porcs János, dr. Ixel Soma, Szombathy József, Szombathy Sándor, Fischer Lajos, dr. Kazai Mór, dr. Varga Pál, Varga Ferencz, dr. Halász Sándor. A hangverseny rendező bizottság elnöke: dr. Ixel Soma, a látványosságot rendező bizottság: Varga Ferencz, a táncvígalmat bizottság: dr. Ballagi János, a tombolát: Szombathy Sándor, a tüzijátékát: dr. Halász Sándor. A népünnepély egyes mozanatairól legközelebb bővebben referálunk.

— **Nagy birtokvásárlás.** Miklós Ödön földművelési államtitkár 312 ezer forintért megvette örgróf Usáky-Pallavicini Zsigmond Abod-királykúti birtokát. Ezzel Miklós Ödön Borsodmegye egyik legnagyobb földbirtokosa lett.

— **A miskolci kereskedelmi és iparkamara** értesíti a bőriparosokat, hogy a honvédségi bakkanások szállítására adandó ajánlatok, ott, ahol ipartestületek nincsenek, közvetlenül, ott ahol ipartestületek vannak, ezek útján terjesztendők f. évi június hó 15-ig a kereskedelmi és iparkamarához.

— **Mikor sirnak az állatok?** Be van bizonyítva, hogy vannak olyan állatok is, a melyek nevetni tudnak, de vannak viszont olyanok is, a melyek sirástól sem idegenkednek. A kutya, a ló, az elefánt, a medve, a szamár, az őszvér, a csimpánz, a teve és a giraff könyeket ontanak a búbanat és a fájdalom perczeiben. A csimpánzok akkor sirnak, ha büntetésből félnek, a majmok szemeiből általában a sértődés és a keserű csalódás sajtol még keserűbb könyeket, mikor már nem tud üldözője elől megmenekülni, némely majom és kutya akkor sir ha az ember sajnálkozik fölöttük. A sivatagban utazó szomjas teve szintén könyeket hullat keservében.

— **Lebecsülés.** A „fölbecsülés“-nek a pendantja, ami alatt minden értelmes polgártársnak azt dukál értelmezni, hogy a felebarátról minden csepp keresztvíz leszedendő. Mikor ez sikerül, a felebarát tisztességgel — lebecsültetett. Ezen kulturhistóriai szónak fölbecsülése után czitáljuk alább a lebecsülésnek egy olyan új nyilatkozatát, mely egészen új a miskolci tájszótárban. A munkások álldogáló kaszinójában, a Buza-téren két munkás összeakasztotta a szót és a lebecsülésben való jártasságuknak jelesebb kijelentéssel adta kifejezést. Végre az egyik rátette a czimbórára a lebecsülés koronáját, megvetésének és kisebbitésének a következő szidálomban adván szót: — Te piszok, még a szeméthyordó kocsi is sirva néz utánad.

— **A ki ingyen utazik.** Ki hitte volna, hogy Király Márton ismeretes miskolci csavargó anynyira élelmes, hogy a magyar királyi államvasutak argus-szemü kalauzáit is kijátsza. Már pedig ez sikerült is. Mikor a kassai premontrei diákok Miskolcon keresztül Debreczenbe a tornaversenyre utaztak, Király Márton uram egy őrizetlen pillanatban, az est homályában bevette magát egy másodosztályu kocsiába. Már Új Fehértől robogott a vonat, a mikor a kalauz nyomára jött Király Mártonnak. Eleinte elkezdett vitatkozni a vasuti személyzettel, hogy neki Debreczenig szóló jegye volt de elvesztette, később azonban bevallotta, hogy jegy nélkül ült fel a vonatra azon hitben, hogy nem fogják a sok utas között észre venni. — Az ingyen utazót Debreczenben letartóztatták.

— **Rajzkilállítás.** Az iparossegédek téli rajztanfolyama látogatóinak rajzai a pünkösdi ünnepek alatt az állami polg. isk. helyiségében ki lesznek állítva, melyeket az érdeklődők a nevezett napokon délelőtt 8 óráig 12 óráig és délután 2 óráig 6 óráig megtekinthetnek.

— **A miskolci színház-részvénytársaság** 1895. évi június hó 24-én tartott igazgatósági ülésén beváltás végett a 307. 256. 257. 180. 136. 55. számú részvények sorsoltattak ki.

— **Orpheum.** Scheiner J. kitünően szervezett társulatával városunkba érkezett és már meg is kezdte működését. Az előadások családi jellegűek olyannyira, hogy azt a legintelligensebb hölgyközönség minden pirulás nélkül meghallgathatja. A működő tagok közül a közönség osztatlan tetszését bírják a bájos Nelson testvérek bécsi kettős és a kedves Engel Hermina k. a. bécsi couplet énekesnő. A férfi tagok közül leginkább dicsérendők a Jozseffi fiúvek és Hartánuk a társulat fiatal komikusai. Szóval Scheiner igazgató megérdemli a pártfogást, amelyben részesül, mert valóban élvezetét nyújt az a pár óra, a mit az Orpheumban eltöltünk. A mi pedig legfőbb a Weisz testvérek vendéglőjének pinczéje és konyhája nem hagy maga után semmi kívánni valót.

— **„Derengő irodalom“** czimvel érdekes évi folyóirat jelent meg P. L. vendéglős szakácsnéja Főző Mari szerkesztésében. Vezércikkek közül Biczczentő Ákos főpinczér tollából „A marha fileé hus tápanyagának hasznos mivolta az emberi testreszek vérkeringésének előmozdítására“ czimvel. Főző Mari szakácsné tárczában „A fogas és a tok hareza a tartár mártással“ czimvel érdekesítő regényt közöl. Mosolygó András szivaros pinczér „A cigaretták és szivar hitelbe vásárlásának előnyei és hátrányai“ cz. ódája a sör-csarnokot látogató intelligens közönség figyelmébe ajánlva, nagyban emeli a lap értékét. — Flegmatikus Elek éthordó „Hogy egyeztethető össze a rostélyos a kagymával, vagy az ugorka salátája a borsal“ czimvel rapsodiát ír mindazon vendégek ellen, kik e jóhírű vendéglőt nem látogatják. E szaklapot ajánljuk mindazok figyelmébe, kik P. L. jóhírű vendéglőjében akarják elfelejtetni bánalmukat. Előfizetési ára egy heti kszttal együtt számunkad.

— **A Kakas Márton,** Sipulusz lapja a legnagyobb és legolcsóbb élelmező, 16 oldalon, sok eredeti képpel megjelenik minden vasárnap. Előfizetési ára egész évre 4 ft. Megrendelési cím: a „Kakas Márton“ kiadóhivatalának Budapestben.

CSARNOK.

A „diák.“

A gimnazista diáknak igen hű fotográfiáját küldte be hozzánk szintén egyik diák, a ki a diák természetrajzát a következőkben adja:

A diákról bátran elmondhatja mindenki, hogy az egy ördög, még pedig egy valóságos eleven ördög. És ha netán valakinek eszébe jutna, hogy tőlem megkérdezzék, vajjon miért vagyunk mi diákok ördögök. ezt felelném neki:

Tisztelt uram!

Minket beadnak a gymnasium első osztályába, hová a fauról mindannyian jeles és kitűnő bizonyítvánnyal jövünk, bár akad közöttünk olyan eminens is, a ki még azt sem tudja, hogy mi a fő- és melléknév és csakugyan $3 \times 8 = 13$ -é? Az első órákon a legszebben viseljük magunkat, azonban már egy hónap mulva megtanuljuk az ismétlőkötőt a legjobb iskolai fogásokat t. i. bekötjük szemünket és torkunkat, persze ha felszólítanak, akkor nagyon fáj s felelni nem tudunk s szegény tanár urak kénytelenek elhinni. Akad azonban olyan kemény természetű professor is, a ki irgalom nélkül beírja a „secundát“ ez pedig nagy szó „rettentő szó.“ Tapasztalásból tudom, hogy midőn az első secundát kaptam, alig mertem haza menni, féltem, hogy az a négyeske a kalapomra, vagy éppen az orromra lesz írva.

Midőn a másodikba jut, már kap órát s ez a megrontója, mert ha egy másod osztályosnak órája van s szülei csak egy kissé is gyengék s még hozzá vidéken laknak, a fiu eszébe a legborzasztóbb gondolatok járnak. Mindég csak egy szó lebeg előtte s ezen szó: „becsapni.“ Őh ne higyjék el kérem, hogy itt valami ajtóról, a mit be lehet csapni, vagy valami öreg áru üzerekről van szó, a kit be kell csapni, mivel ezen szó azt jelenti, hogy szegény órát becsapom — elzalogosítom. A becsapott órát a diákismerettár szerint háromszor kell egy évben a valamirevaló diáknak kiváltani t. i. karácsonykor, mikor haza megy, husvétkor, mikor az örege jön, s az év végén.

Mikor a harmadikba jut, ott már kezd cigarettázni, majálisra részvényt vesz, márczius 15-re ötven krajczárt ír alá, szóval kezd kinyitni a szem — h e n c z e g.

Negyedikbe, ott mindenek előtt megemlitendő dolog, hogy karácsonykor ötből, húsvétkor háromból, év végére kettőből bukik.

Ah de mikor már az ötödikbe jut, már akkor kész gentri. Jár tánciskolába, próbabálra, hol reggelig mulat, másnap fel megy az iskolába s felel egy szép secundát.

Hatodikba már van sok pénze, hogy honnan, mindjárt megmondom. Van minden városkába egy úgynevezett „ódi“ (ódonás). Ez a legveszedelmesebb szörny, a mi csak létezik, mely képes a legjobb karban lévő könyveket a 20 krrel elnyelni. Így tehát van pénze. Van még egy rettentő baja a deák-népnek, mely a legártalmasabb s legveszedelmesebb mindkötzt, mily rövid kis szó s mégis mily veszélyes. A „fuga“ már a negyedikben jelentkezik kis mértékben. el mer fugálni egy-egy órát, de többet nem. Leirhatatlan egy baj ez, s ha még abba lehetne hagyni, de ne adj Isten, ha egyszer megkóstolja az ember, annál jobban kívánja, s mennyi kellemetlenségnek az oka ez a fuga, csak az tudja, a ki benne van. Fugál tehát halomra, egy óra után a másik, míg végre a sok órából egy hét lesz. S ekkor üt az óra. De ne gondoljuk, hogy talán tizenkettőt üt, dehog, mikor a diákóra üt, az azt jelenti, hogy conferencia lesz, mert mulasztott óráinak száma meghaladta a heti óra számot. S megtartják a diák feje felett az eltávolítás tanácskozását (consilium abeundi). Itt öit magára a diák-élet legtragikusabb alakot. Ugyanis az igazgató rettentetes alakja jelenik meg a küszöbön s egy rettentő dorgatoriummal lepi meg szeretett fiait.

Végre leteszi az érettségét, persze, úgy, hogy egy tantárgyból szeptemberbe is megvizsgálják, nagy nehezen lerazza magáról az iskola porát, s ekkor a legnagyobb semmi, mert míg iskolába járt legalább diáknak nevezhette magát, de ezután még csak diák sem.

Hát most kérem aki gyerek korában simulál, órát elzalogosít, megbukik, henczer, a legjobb könyveket a 20 krért eladja, órákat mulaszt, szülőt haragit, tanart bosszant, nem-e egy valóságos megtestesült eleven ördög? En annak nevezem. Önök is? Ifj. Balog Imre.

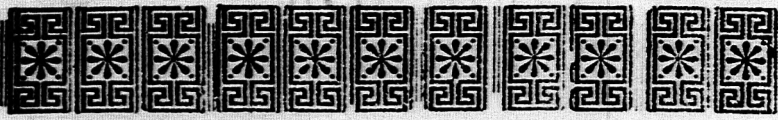
Értesítés.

A városi képviselő testületnek f. hó 9-én 78. sz. határozatából és az 1886. évi XXII. t. cz. 110. §-ának rendelkezéséből közhírré tesztem, miszerint az ev. ref. egyház tulajdonához tartozó füzes-utcai elemi iskola épülete megvételének elhatározása tárgyában f. évi június hó 12-én d. u. 3 órákor képviselői közgyűlés tartatik.

Miskolcz, 1895. máj. 17-én.

Soltész N. Kálmán, polgármester.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Kotta Miklós
Kiadó: Ruttkay Menyhért.

Egyedül valódi angol
csodabalszam
THIERRY A. gyógyszerészétől,
PREGRADÁ-ban.

Ez a balszam úgy belsőleg, mint külsőleg használ: 1. még eddig el nem ért hatású gyógyszer a tüdő és mell minden betegségénél, enyhíti a hurutot, csillapítja a kihányást és a fájó köhögést eltávolítja és gyógyít idült fájalmakat; 2. kiválóan használ torokgyulladásnál; 3. eltávolít minden lázat; 4. meglepően gyógyítja a gyomor minden betegségét; 5. megszüntet minden fájdalmat és gyógyítja az arany-erét; 6. a könnyű székélest elősegíti és a vért tisztítja; 7. kitűnően használ fogfájásoknál, a szájbüzt megszünteti; 8. jó szer a giliszta ellen; 9. kitűnően használ külsőleg mint gyógyítószert minden sebnél; 10. egyáltalán úgy belsőleg, mint külsőleg kétségtelen eredménynyel használható gyógyítószert. Csak akkor valódi és hamisítatlan a balszam, ha minden üveg egy ezüst-kupakkal (Kapsel) van lezárva, a melyben czégem: „Thierry A. gyógyszerész az Orangyalhoz Pregradában” belenyomva. Minden más balszam, mely nem az én kupakkommal van lezárva és másként van kiállítva, hamisítvány és utáztat, a káros hatású és durva anyagot, mint „Aloe” és ehhez hasonlókat tartalmaznak. Minden ilyen balszam ne fogadtassék el. Balszom hamisítói és utáztói a védjegy-törvény alapján törvényesen, szigorúan üldözöttek. A magas kormány 1882. B. 608. sz. a. kelt végzési, szakértői bizonyítvány alapján igazolja, hogy készítményem semminemű tiltott, vagy az egészségre káros hatású anyagot nem tartalmaz. Oly helyről, hol balszamomból raktár nincs, tessék megrendelést közvetlenül hozzám: Thierry A. Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett intézni. Ausztria-Magyarországra bármely postállomásra bérmentve küldve, 12 kis vagy 6 duplaüveg ára 4 korona. Boszniába vagy Hercegovinába bérmentve, 12 kis vagy 6 duplaüveg ára 5 korona. Megrendelések csak a pénz előleges beküldése vagy utánvétellel eszközöltek Thierry Adolf gyógyszerész Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett.

A legrégibb, legjobb-nak bizonyult és valódi, mindamellett a legolcsóbb egyetemes, népszerű házi gyógyszer, majdnem minden külső és belső betegség ellen.

THIERRY A. gyógyszerész az Orangyalhoz Pregradában.

A valódi angol csodakenőcs hatása és ereje.

Az angol csodakenőcs, mely a legjobb eredménnyel használt szer a szenvedő emberiségnek a legvalóságosabb és idült bajokba. A sebek gyógyítása, ugyiszintén a fájdalom enyhítésében felülmúlhatatlan; — főalkatrészét a piros róza „rosa centifolia”-ban létező csodaszerű anyag, más kitűnően elismert gyogyananyagok összetételét képezik.

Az angol csodakenőcs használható:

A gyermekágyas nő mellbajánál, tejgyülemlésnél, mellkényvedésnél. Orbánc (Szent-Antal tüze), mindennemű sebcimék, láb- vagy csontsebesülések, sebek, genyedség, dagasztás, sőt csontszu ellen; ütés-, szúrás-, lő-, vágás- és zúzódási sebek ellen. Használható minden idegen részek, n. m. üveg-, faszálka-, homok-, szilánk- és tüskék eltávolítására. Mindennemű daganat, kinövés, pokolvar, ujjképződés, sőt rákbetegség ellen, szemölcs, körömdaganat, hólyag és feldörzsölt lábak gyógyítására. Mindennemű égési sebek, fagyott testrészek, betegknél hosszas fekvés által támadt sebek, nyakdaganat, vértörődés, fülzúgás és a gyermekeknek előforduló kisebbesések ellen stb. stb.

Az angol csodakenőcs minél régibb, annál kitűnőbb hatású.

Igen ajánlatos ezen egyedül álló elővigyázati szerből minden családnál készletben tartani.

Két dobozról kevesebb nem küldetik; a szétküldés kizárólag az összeg előleges beküldése vagy pedig utánvétellel eszközöltek. 2 tégely csomagolás, szállítólevél és bérmentes megküldéssel 3 korona 40 fillér.

Számos bizonyítvány áll rendelkezésre.

Figyelmeztetek mindenkit hatástalan hamisítványok megvétele ellen a kérem szigorúan arra ügyelni, hogy minden tégelyen a fenti védjegy és cégnek „Thierry A. Orangyal gyógyszerész Pregradában” beleegyezve kell lenni és minden tégelynek egy használati utasításba, ugyanolyan jeggyel, mint itt látható, kell becsomagolva lenni.

Az egyedüli és valódi angol csodakenőcsöm hamisítói és utáztói, a védjegy-törvény alapján, szigorúan üldözöttek, ugyanugy e hamisítványok ismételtárusítói.

Egyedüli közvetlen beszerzési forrás
THIERRY A. Orangyal gyógyszerész
PREGRADÁBAN, Rohits-Sauerbrunn mellett

Oly helyről, hol raktár nincs, tessék a megrendelést közvetlenül „Thierry Adolf Orangyal gyógyszerész Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett” címrezi. Az ausztria-magyarországi védjegy lajstrom-száma 4524.

Kerékpárok. — Biczikli.

Idényi jelentés!
A már szükségessé vált permetezésre kitűnő
szőlőpermetező (perenospora-fecskendő)
14 frttól feljebb.
M é h é s z e t h e z
rajtfogó-arevédő, keretfogó. műsejt, méhseprő-láda, méhpermetelő és egyéb tárgyak.
KERÉKPÁROK
legjobb angol és hollandiai kerékpár-gyárok
bizományi raktára, a legutányosabb árban.
Norton- és asott-kutfelszerelések,
szivattyúk, vízvezetési csövek, tűz és kerti fecskendők. Pázsit és sövény-nyíró-ollók, lőszőr- és tengeri fű műtrágya bizománya.
Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltek.
Tisztelettel
MERKL GYULA.
Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság ügynöksége.

Fegyverek és revolverek nagy választéka.
Revolver- és fegyver-tárhézek.

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET”
árú- és terményraktáraiban a
gyapjú vásár
beraktározással egybekötve
1895. évi június hó 5-ik napján
tartatik.
Részletes felvilágosítással szívesen szolgál
a „Miskolczi Hitelintézet” részvénytársaság
igazgatósága.

100—150 frtnyi
havi kereset érhető el!
Tisztességes személyek bővebb felvilágosítást nyernek délutáni 3—4 óra között
Buzatér 1. sz. a.
az emeleten levő irodában.

MISKOLCZI ORPHEUM.
Scheiner J. művezető. Maurize K. rendező.

Ma és minden este nagy előadás.
Fellepte az utólrhetetlen művészeknek.
Működő tagok:
Hölgyek: MAREK PAULA keringő és dalénekesnő. PERCEL ELZA magyar énekesnő, LINDAU MIRCZI bécsi dal és couplet énekesnő. BARNÁ GIZI magyar énekesnő. TISZTAI TERÉZ nemzetközi énekesnő.
Uraik: HARTAU EDUARD fiatalkorú komikus. MAURICZE KÁROLY jellem komikus, MARTINI A. karmester. JOSEFFY FIVÉREK német-zsidó komikus-kettős.
Aranyéremmel kitüntetett szépségek: NELSON TESTVÉREK jelmez-kettősök.
Helyárak: I-ső hely 50 kr. II. hely 30 kr. Külön helyek fentartva.
A műsor családi jellegű.
Számos látogatásért esd, tisztelettel
Scheiner J. művezető. az igazgatóság.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a
Kis-Avason, a 104. sz. pinczémben
a nyári
bormérő-helyiséget
ma június 1-én megnyitom.
A nagyérdemű közönség szíves partifogását kérve, maradok
kiváló tisztelettel
Árvay Dániel.

Ámitás kikerülése végett!!

Sártory Oscár
cementtechnikus fiókja
Miskolcson, Buzatér 24. sz. a. létezik.

Az **oppelni portlandcement-gyáraknak** magyarországi egyedüli képviselője, továbbá főraktár **látatlan** (gróf Roon-féle) **románcementben** és **perlmoosi portlandcementből.**
Cement- és csatornázási munkák vállalkozója.

Továbbá e helyben ujonnan szerkesztett **présrendszer** szerint berendezett **cementárúgyárban** kitűnő és valódi portland-cementből lemezeket természetes, vörös és fekete színben, különféle nagyságban, közönséges és mesterséges márványból gyártok; mindennemű **épület-díszítőanyagokat** szállítok, elvállalok cementépítési munkálatokat, u. m.: **venecziail, terrazzi, gránit, mozaik-padozat, cement talapzat, vízvezető cement-csatorna, falak szárazsáttétele, vízvezetőkek helyreállítását, szarvasmarha abrakosorompók, abrakehűtő kádak és vízgyűjtők elkészítését. Egész kripták építését cement vagy gránitmozaikból, legolcsóbb áron. Különös figyelembe ajánlom gránit-mozaikból készülő sírköveket tetszésszerűn alakban és nagyságban.**
Kelheimi, mettlahi, keramit és karrarai márványlapokat, elszigetelő hátrányos lemezeket — különösen előnyösek falak száraz állapotban megtartására, **kőszénhátrányt, asphalt, kőfedél pótlapokat, — tűzmentes téglákat** a legolcsóbb árák mellett szállítok. Általában minden az építési szakmába vágó megrendelések a leggyorsabban és a legutányosabban teljesítettek.

Pünkösdkor.

Irta: Halmy Gyula.

Az *Eszme*, *Igaz* győzött a halálon! . . .
Hozzá szegődött a kettőhöz még,
Külön járva, de egy czél felé törve;
A Szeretet, a Jóság, Bölcsesség! . . .
Az *Eszmék* harcza, ellentéte végre
Tudományt szült, mely visszhangra talált;
A sötétben botorkázó vak-hitre
A *Tudás*-nak fényes sugára szállt!

Terjedt az *Ige*, az ujság ingere
Elárasztotta: az észet, a szívet!
A gondolatok világa: a lélek
A tudomány dús, nagy bányája lett.
Az *Igaz* is: *Igazsággá* fejlődött.
Átszellemült, a pusztá, holt anyag.
A testben a: *Tudás*, a tiszta lélek
Lett a talaj, kinőtt, s termett a mag! . . .

Pünkösdi van mindig az egész világon! . .
Kivételt tesznek a vad emberek,
Kik még most is: *Nagypénteket* siratják,
Szellemileg buták, fejletlenek! . . .
Az öröklés gyarapítja a lelket,
S a nagy eszmék ellentéte nyomán:
A *Tudás* újabb titkokat fedez föl:
Ünnepel a valódi Tudomány! . .

Pünkösdi apostolkodás.

Irta: Lita Gyula.

A nyolczvanas évek egyik pártértekezletén Mocsáry Lajos pártelnökünk bejelentette, hogy Iglóról levelet kapott az ottani hivektől, hogy úgy ott, mint egyebütt a Szepességben igen hálás talaj kínálkozna a 48-as eszmék számára, csak a magot kellene elhinteni. Kértek tehát a pártot, hogy a közelgő pünkösdi ünnepekre küldene fel néhány diszszónokot — előre is biztosítván a fényes fogadtatást és biztos eredményt.

Mellesleg még azt is kérték, hogy a küldöttség úgy legyen összeállítva, hogy legyen köztük magyar, német és tót szónok — no meg ha lehet — lutheránus, kálvinista és pápista!

Az értekezlet lelkesedéssel fogadta a szives meghívást s a küldöttséget nem kis fejtörés után így állította össze:

Mocsáry Lajos megy magyar szónoknak és kálvinistának.

Herman Ottó német szónoknak és lutheránusnak.

Br. Prónay Gábor majd valahogy tótul fog beszélni, de meg lutheránus is.

A magam csekélyisége szintén magyarul fog szólani és pápista. Pünkösdi előtti nap Kapáig mentünk, ott kellett meghálni, hogy pünkösdi vasárnapján a déli órákban érvünk Iglóra. A pályaházba érve, igazán pompás fogadtatás várt reánk. Fényes küldöttség, üdvözlő szónoklat, fehér ruhás szüzek koszorui és mozsár-bömbölés közt vagy száz uri fogaton vonultunk be Iglóra. Talpon volt minden ember, hallani, látni akarta a szélsőbali apostolokat, a 48-as eszméket, mert ilyen még Iglón nem volt! Milyenek lehetnek, mit fognak beszélni, nem kiáltják-e ki a forradalmat?

Előkelő uri családoknál lettünk bezállásolva. Délutánra volt kitűzve a népgyűlés. Csak névleg népgyűlés, mert Iglón nép ebben az értelemben, mint valamely alföldi városban, nincsen, parasztembert én Iglón nem láttam, ott még a bányamunkás is uriházban jár. Egy igazán diszes nagyterembe vezettek bennünket, formális hangversenyhez előkészítve, emelvény, diszes asztal és karosszékekkel ott ültünk mi vendégek és a párt helyi nagyságai, a teremben székek voltak állítva szép sorjában, azokon ült a hallgató közönség, komoly, várakozásteljes arczok vagy 7—800 an. A diszes karzaton a havasi rózsák foglaltak helyet, látszóvekkal fegyverkezve.

Belépésünket néma tisztelettel, felállva, de egy éljen nélkül fogadták. Lajos bácsi kezdi a beszédet, az ő lágy, megnyerő hangján magyarázva a haza, szabadság, önállóság fogalmait. Nagy figyelemmel

meghallgatták, beszélt vagy háromnegyed óráig s aztán lelkesen végezte szórványos helyeslés közt. Utána Herman Ottó lépett az asztalhoz. Ottó félig-meddig otthon lévén, ismerte publikumát, az ő kérlelhetetlen szatirájával, meggyőző logikájával, gyönyörűen kezelvén a német szót, törte-zuzta a közönséget. Ez már aztán hatott, a jég megolvadt tüzes szavára. Soha sem felejttem el azt a hasonlatát, hogy: „a közönséges Ausztria-Magyarország olyan, mint a verkli. Magyarország forgatja a kerékét, de a nótákat Bécsben rakják bele!” Nagy hatás, kitörő éljen, hoch és vivát!

Utána br. Prónay beszélt magyarul, németül, a tót dikciótól az utolsó pillanatban megugrott, nem is volt rá szükség, tüzes, lelkes beszédje, szép daliás alakja nagyon jó benyomást tett. Végül én gyújtottam rá, főképp a karzat Dobó Katiczáinak beszélve, lent a papák, fent a mamák, úgy láttam, szívesen hallgattak — persze ezelőtt 12 évvel!

A szónoklatok ajd estig tartottak, a pompás türelmes publikum tán éjfélig is elhallgattak volna! Este persze banquet, a nyelvek — szent lélek ünnepe lévén — neki tüzesedtek, most már a tanítványok is éltették a 48-at, a függetlenséget, a lelkesedés „határt nem ismert.” Meg voltunk elégedve. Éjféltkor távirat haza: „Igló mienk!”

Másnap kirándulás Merénybe, egy regényes kis szepesi városkába, gyönyörű fenyves erdőkön és hegyi utakon át, felséges kilátással felfelé a Lomniczra, lefelé. Az alföld rezgő kalászaival, mint egy terített asztal terül előttünk. Még nagyobb hatás, igazi lelkes bányásznap, mely igazi örömmel és áhitattal hallgatja igéinket.

Diszbed után bányazene, kocsisor kísért bennünket vissza Iglóra, itt e két város lelkesedése összecsap, mint a tenger hulláma, este szakadó esőben fátyolszene, s ott mind a négyen végig beszélünk kétezer esernyőt, két óra hosszat egy ablakfülkéből. Este bucsulakoma a vendégek tiszteletére, urak és hölgyekkel!

S most jön a punctum saliens!

A vacsora alatt felemelkedik a város bírása, impozáns, komoly alak, és zamatos szepesi német szóval így köszönt reánk: Wir danken Ihnen meine Herrn, dass Sie uns besucht und mit Ihren Principien bekannt gemacht haben, wir haben diese recht verstanden, und versprechen uns zu denselben treu zu bleiben.

Und nun jetzt hebe ich mein Glas auf das Wohl seiner Majestät des Kaisers und der allerhöchsten kaiserlichen Familie, hoch, hoch, hoch!

Az egész társaság persze feláll, — elképedve bár — és mi is — csak Herman Ottó marad ülve, — de elzöldülve. Mint a tüzes vassal megszuert orosz-lán megrázza hatalmas fűrtjeit, lihegő hangon fordult szomszédjaihoz, azt kérdezve: „Melyik vonat megy innét el a leghamarább? egy perczig sem maradok az ilyen nép közt, a melyeknek két nap óta négyen lyukat beszélünk a hasába és most a császárra isznak, s azt sem tudják, hogy ennek az országnak nem császára — hanem királya van! — felugrott, vette a kalapját s ott hagyta az iglóikat mint Szent Pál az oláhokat!

Prónay és én nem vettük a bíró tószját anyyira a lelkünkre, hanem a 48-as elvek nevében rogyásig tánczoltattuk a Zipszer menyecskéket! Másnap aztán mi is szedtük-vettük sátorfánkat, kiki-sérve a tanítványok által s biztosítva, hogy „azért Igló a mienk!”

Itthon aztán bereferáltuk, — elhailgatva természetesen a bíró köszöntőjét — hogy Igló a jövő választásnál „hódított kerület lesz.”

Meg is választották rá egy évre majdnem egyhangulag — Münnich Aurélt! . . .

A „Magyarország”-ból

A szürke néni.

Ne tessék azt gondolni, hogy valami öreg anyó-káról van szó; sőt ellenkezőleg. Megismerkedtem egyszer egy gyászruhás leánnyal, körülbelül tizen-nyolcz éves lehetett, ifjúságának teljes szépségében, mit a gyászruha, a hosszan lengő fátyol, az arczot elfogó fájdalom még emelt; a szép hölgy anyját gyászolta.

Félve, hogy egy önkéntelen szóval is megsért-
hetem fájdalmát, csak unalmas, köznapi szavak vol-
tak, miket hozzá intéztem. De a szép hölgy kisü-

tötte, hogy rokonok vagyunk; t. i. az én nagybátyám sógora a kisasszony néhai anyjának unokatestvére volt. Ennek szerfölött megörültem; igaz ugyan, hogy nem éppen közeli rokonság, de egy szép leány kedvéért ez is aranyat ér. Megtudtam azt is, hogy a bájos Alice apácának készül; mihelyt letelik a gyászév, felvéteti magát a szürke néniék kolostorába. Olyan rosszul esett ezt hallanom!

Együtt mentünk a templomba imádkozni. Alice az igazi ártatlanság kifejezésével emelte szívetét Istenhez, míg én egy faszent mögött meghuzódva átkoztam magamat, hogy ájtatos foglalkozása közben is szépségében mertem gyönyörködni. A szemem majd kiugrott a helyéből, úgy bámultam e valóban isteni ártatlanságot. Angyal volt, ki leszállt az égből, hogy tőle tanulja meg az ártatlanságot ez a czudar világ. Hisz ha az utcán volt is, lesütötte szemét s nem mert a vele szemközt jövő férfiakra tekinteni. No de megbocsátja Isten a bűnömöt, hiszen egy ilyen szép enyhítő körülmény . . . de csitt!

Haza kísértem. Bucsuzás alkalmával meg kellett ígérnem, hogy ha Pestre kerülök, meg fogom látogatni.

A szép Alice teljesen kiforgatott lényemből. Kezdtém én is hajlammal viseltetni a szerzetes élet iránt; úgy éreztem, hogy az nekem hivatásom; imádkozni, böjtölni, magamat sanyargatni, óh, egy ihletett pillanatban milyen passzióval verném fejemet a falhoz s azon vettem észre magamat, hogy máris asceta vagyok s szemléldöm a profán világ felett.

Oh Alice! miért is akarsz te apácza lenni? Elvennélek feleségül, ha ugyan jönnél s aztán nem bánám én, ha reggeltől estig imádkoznál; milyen jó feleség lenne belőled! Nem kérnél minden hónapban új ruhát, minden héten új kalapot, a masamódtól nem kapnék számlákat, nem kérnél páholy-bérletet a színházba! Hiu remény, istentelen gondolat! egy szó, egy rövid szó, „apácza” és vége mindennek. Legjobb lesz rögtön derekam köré övezni a szöges cingulust és banni vétkeimet. Mea culpa, mea maxima culpa . . .!

* * *

Elmult egy év s én Pestre kerültem. Már jóformán el is felejtettem a bájos rokont, de nem is csoda. Lassankint arra az eredményre jutottam, hogy mégis jobb jóllakni, mint böjtölni, mert hiszen ha testemet tovább is sanyargatnám, csörögnének csontjaim s úgy is csak álmodni jár belém egy vékony lélek. S aztán kérem, ez a gonosz világ még ki is neveti az istenfélő jámbor embert,

Hogy ígéretemet beváltam, legelső dolgomnak tekintetem Alicet meglátogatni. Milyen kedves kis néni lehet azóta! Talpig fekete ruhában megyek hozzá, mint illik, s kezet is fogok neki csókolni.

Legjobb lesz, gondoltam, ha elmegyek lakásukra, honnan majd utba igazitanak.

Szép nagy házuk volt. A csengetésre előjött egy igen csinos szobaleány, ki is, miután arczát kenetteljesen megcsiptem, mosolyogva kérdé: mi tetszik?

— Itthon van X. ur?

— Nincs, de a nagyságos kisasszony itthon van; tessék egy piczit várni, mert a frizirő most csinálja a „hajtojalettjét.”

Hm! ez egy kicsit fura.

— Tessék? — kérdém, mintha nem jól hallottam volna.

A leányzó ismétlé az előbbi. No ez mégis fényűzés egy szürke nénikétől!

Néhány percz múlva kijött a szobaleány, jelentvén, hogy a „tojalett” készen van s méltóztassam bemenni.

Istenfélő arczot vágván, kopogtattam; átmentem két szobán s a harmadikban egy pamlagon ült a szürke néni, — szép piros selyem otthonkában.

Ah! bámultam és ismét csak bámultam; hiszen én nem ilyen ruhában láttam a szürke néniéket!

Alice felkaczagott.

— Hiszen maga valóságos jezsuita! milyen jámbor arczot tud vágni! S milyen jól áll ez magának! No, nézzen rám úgy, mintha sohasem látott volna!

Zavaromban tovább bámultam. Hogyne kérem, mikor egy apácza megy meglátogatni, arczomon a vallásos ihlet glóriája, köszönni akarok, hogy „dicsértessék a Jézus Krisztus!” és elneveznek jezsuitának!

De mivel mindennek el kell mulni, vége lett az én zavaromnak is, s aztán megeredt a beszéd. Beszéltünk a divatról, fürdőről, premierekről, löver-

senyről, szerelemről, bálokról; csak a szürke néni-
kékről nem beszéltünk.

El voltam ragadtatva; Alicet most láttam igazi
angyalnak, nem olyan túlvilági, hanem modern an-
gyalnak. Éreztem, hogy magam is most vagyok igazi
barát, ha nem is amolyan kapucinus, de minden-
esetre egy másik válfajból, t. i. „házi.“ S talán le-
térdeltem volna előtte, s imádtam volna egy szerelmi
zsoltárban, ha éppen akkor be nem jön a szoba-
leány, mondván, hogy a „főhadnagy úr“ tiszteletét
kívánja tenni.

És bejött egy daliás huszártiszt, kezét csókolva
Alicenek. S alig múlt el öt perc, megint tisztelgett
egy másik huszártiszt.

Ne tessék csudálkozni; a kiváltzott huszár
ruha kellemesebb a durva szerzetes csuhánál.

Úgy éreztem magamat, mintha tükön ülnék; a
két hadi oly szeliden nézett rám, hogy szinte féltem,
hogy megesznek. Jobb is lesz menni, mert még va-
lamelyik a tyükszememre lép s összevagdál. Sok a
dolgom, szoltam, s a hadiak látható örömeire el is
párologtam; de egyszersmind az Alice iránt érzett
rokonszenvem is elpárolgott.

* * *

Három év sem múlt el egészen, s ez idő alatt
a huszárfőhadnagy Alicet el is vette feleségül, el is
verte a pénzét, s aztán, — hogy a regény be is le-
gyen fejezve, — el is szökött tőle. S most Alice
valóságos apáca s egyik kórházban virraszt a bete-
gek mellett. De most már nekem nincs kedvem be-
állni barátnak.

S higgyék el kérem, hogy nem is fizetné ki
magát egy szép leány kedvéért felvenni a szöges
cingulust.

Hrebenda Béla.

A nagymama.

Margit 13 éves.

Kedves Béla! A spájzban írom ezeket a soro-
kat a nagy zsiros bődönön. Oh Béla, a könnyeim
folynak erre a bődönre! A papiros már most is tele
van könnyel és zsirfoltokkal, láthatja. Kilencz üveg
befőtt és három üveg savanyított ugorka tanuim bol-
dogtalanságomnak a jó istenen kívül.

A nagymama . . . Oh Béla, van-e önnek is
nagymamája? Istenem, én azt hiszem, hogy te a
a nagymamákat csak az emberek bosszantására te-
remtetted! Kora reggeltől késő estig csupa szeká-
turákat kell az embernek kiállania. — „Margit el-
készítetted-e a franczia leccskét? Margit tessék ide-
ülni mellém és tízszer egymásután felolvasni a „le
petit agnau“-t, mert gorombáskodtál a kisasszony-
nyal (képzeld csak, mindössze azt tettem, hogy a
zongora óra alatt titokban leloptam fejezől a fél-
czöfpot s a jó lélek így ment a doktorékhoz zongó-
rát tanítani) Margit mars a konyhába burgonyát
tisztítani. Margit máma nem mégy sétálni, mert
megint regényt olvastál. Margit ha tüstént le
nem veted a rózsaszínű ruhát, egy hétig mindég
lencsét főzetünk ebédre!“ (tudja ezt én ki nem
állom.)

Oh, Béla, borzasztó az én sorsom nagymama
miatt. Egész nap a sarkamba van egy nagy pápa-
szemmel és egy két harisnyával, a mit már száz
esztendeje mindig köt. Oh és hogy szemmel tart!
Mintha én zsvány volnék. Pedig én csak egy bol-
dogtalan fiatal leány vagyok.

Hát ma! Ma tetőződött be csak szerencsétlen-
ségem igazán. Szörnyű dolgokat követtek el velem.
Képzeld a nagymama megtudta, hogy mi levelezünk
egymással! Mikor az iskolából hazajöttem, mindjárt
rosz sejtelmek voltak. A kisasszony a kapuba
összevont szemöldökkel fogadott. „Margit tessék a
nagyszobába jönni“, szolt gunyosan, metszőn, mint
egy hóhér.

Szivdobbogva mentem be a szobába. Ott volt a
papa, mama és nagymama. A papa mérges volt, a
mama rám sem nézett, a nagymama a harisnya tüket
sebesen forgatta ujjával. Oh úgy tetszett, hogy egyik
tü a másik után furódik a mellembe, azután át
mennek a szivemen és a nagymama ridegen húzza
ki őket a hátamon.

— Margit te irtad ezeket a leveleket? Kérdé
a papa.

Reszkedtem, elsápadtam s egy szót sem bir-
tam szólni.

— Mama szolt a papa a nagymama felé for-
dulva, — tessék ezt a rossz leányt illendően meg-
büntetni. Avval a másik kölyökkel pedig majd
végzünk.

Oh, Béla ki voltam szolgáltatva a nagmamá-
nak, az én legnagyobb ellenségemnek. Elvoltam ké-
szülve a legrosszabbra. Hogy zárdába adnak, hogy
befalazzanak a kriptá falba, oh csak arra nem gon-
doltam, a mire elítélt a nagymama, oh csak arra
nem, hogy engem bezárnak a spájzba.

És most itt vagyok és kétségbeesetten borulok
a zsiros bődönre, miközben elképelem, hogy az egy
gyászos ravatal, melyen holtan, meghasadt szívvél

fekszem. A csuf, a rossz nagymama! Oh Béla, ha
most a közös balsors csapása folytán ön véletlenül
kukoriczán térdel, gondoljon a boldogtalan Margitra,
ki a nagymama zsarnoksága miatt egy spájzban fog
meghalni.

Margit 18 éves.

Kedves barátom! Isten Önnel! Reszkető kézzel
írom e levelet. Még ma elutazom a nagymamával és
talán soha sem látjuk egymást viszont.

Szegény Bélám! Képzelem, mily váratlanul
éri önt levelem.

De hát nem tudott tovább óvatos lenni? Mire
való volt minden este az ablakom előtt báméskod-
ni kilencz órától éjfélig? Persze, ön azt hitte, hogy
a fák eltakarják, de én láttam a leveleken át is és
látta a nagymama is. En méltányoltam szerelmének
ezt a nagyszerű jelét s mindig elfogott a szivdobbó-
gás, a mikor megláttam — oh de a nagymama nem
méltányolta. Nem gondolt ön arra, hogy a nagyma-
mák nem szoktak aludni?

És azt is rosszul cselekedte, hogy a helyi lap-
ban mindég Margitról irt verset, elbeszélést és szó-
talányt. Az utóbbi időben a nagymama mindig a
szótalányokat fejtegette s e közben gyanusan for-
gatta szemeit. Nem gondolt ön arra, hogy a nagy-
mamák örökké gyanakszanak.

Hát mikor sétálni mentem a nagmamával,
mért járt ön mindig a sarkunkban, mért kapta oly
mohón föl elejtett keztyűmet s mért csókolta ott
meg a nagymama előtt. S a minap a sétányon mi-
kor az a két részeg mesterlegény sértegetni kezdett
minket, önnek persze azonnal közbe kellett lépnie
s magát miattuk megveretni.

Nem volt óvatos. Pedig láthatta, hogy velem
van mindég a nagymama! Tudja mi az a nagy-
mama!

Végre ma bekövetkezett az, mitől féltem. A
nagymama megtudta, hogy szeretjük egymást.

Az ön levelei árulták el.

Tudja-e, hova rejtettem a leveleket? Ön ki fog
nevetni. A nagy szalmakalap bélésebe. Így mindig
magammal hordtam őket s titkosan mosolyogtam,
mikor hazaérve, ruhám zsebeit kiforgatva, fiókjai-
mat összeturva találtam. Tudtam, hogy a nagymama
tette ezt, mert egyszer észre vettem fél álomban,
hogy az nap levelet ruhám zsebeit motozza. Lássza
azon eszélytelen magaviselete enyire fölébresztette
gyanuját.

Oh, az áldott jó nagy szalmakalap! Higgye el,
hallatlan rosszul állott nekem, olyan voltam benne
mint egy drótos tót, — és mégis mindég azt hord-
tam. Szerelmünkért kész szívvél voltam csunya. Ah
és ma reggel, mikor a nagmamával haza felé jöt-
tem, egy galád szélrohamb lekapta fejemről a kala-
pot, majd meghaltam ijedtemben.

— Nagymama a kalap! — kiáltottam kétség-
beesve. — Végem van!

A nagymama rámszegezte gyanakvó, mély
szemeit s nem felelt. A kalapot szerencsésen el-
kapta a gyerek s visszahozta, de azóta a nagymama
mindig azt nézte mereven. Hazaérve első szava ez
volt:

— Margit adjad csak ide a kalapot.

El voltam árulva. Még az nap kimondta a
családi értekezlet, hogy utaznom kell.

Oh, de higgye el Béla, álljon bár közzénk száz-
ezer nagymama, százezer harisnyával s egy millió
kötőtűvel én önt örökké szeretni fogom.

Margit 20 éves.

Uram! Sorsom el van döntve. A nagymama
győzött, nekem nőül kell mennem ahhoz, a kit nem
szeretek.

Felejtsem el.

A nagymama önző. Befolyása szüleimnél kor-
látlan, minthogy övé a vagyon. A nagymama nem
engedi, hogy az ön neje legyenek, a szegény aljgyező
neki nem kell. En pedig belefáradtam a küzdelembe.

Oh, a nagyanyák nagyon, nagyon kegyetlenek!
Legyen meggyőződve, hogy menyasszonyi ko-
szoru helyett hallotti koszorút tesztek homlokomra.

Margit 60 éves.

Tisztelt uram! Ön egy szerelmes levelet me-
részkedett Ilka unokámnak írni, mi azonban szeren-
csére az én kezeimbe került.

Nagy érdeklődéssel olvastam abban, hogy ön
engem „pápaszemes sárkánynak“, „százesztendős
harisnyának“ nevez. Szép.

Csak anuak örvendek, hogy ennek a vén pápa-
szemnek sikerült idején átlátni a szítán s a száz-
esztendős harisnya kötése elég időt engedett arra,
hogy önnek uti laput kösse a talpára. Azt hiszi,
nem vettem már rég észre hogy esténként Ilka ab-
laka alatt ácsorog, borzasztó szentimentális pofát
vágva? Azt hiszi, nem tudtam, miért koreszolyázik
az utcán mindig nyomunkban, ha az unokámmal
sétálni mentünk? S a minap azt hiszi nem tudtam,
miért kötött bele abba a szegény bakancsos káplárba,
azon ürügy alatt, hogy az minket inzultált, holott
minket ujjal sem bántott a jámbor. Csak az unokám
előtt akart henczegetésével feltűnni mint hős; én azon-
ban igen örvendtem, hogy a derék káplárnak sikerült
kiütni az ön három fogát.

Oh, ha ön azt hitte, akkor nem tudja, hogy mi
egy jó nagyanya nemes feltékeny örködése!

Vagy azt hiszi, nem tudom, hogy sikerült az
unokám fejét elszédítenie? Arra is rá jöttem, hogy
bűnös levelezésre csábította. Irtóztatók a mostani
ifjúság erkölcei! Oh az én időmben. . . .

Nos uram, hát értse meg, hogy mi Ilkát nem
egy éhenkórász kis beamternek szántuk. A míg én
élek, Ilka nem lesz az öné. A vagyon fölött én ren-
delkezem, fiam pedig mindenben az én tanácsomat
követi.

Ezt van szerencséje önnek válaszolni a pápa-
szemes sárkánynak s a százesztendős harisnyának.

Pünkösdi rózsza.

Hej, rózsza, rózsza, pünkösdi rózsza! bezzeg ta-
valy ilyenkor még egészen más hangon daloltam ezt
végig falu hosszat, nem úgy mint most.

Akkor még volt nekem is angyalom, a kinek
ablakja alatt énekeltem, hogy

Nem anyától lettél,
Rózsafán termettél,
Piros pünkösdi napján
Hajnabban születél. . .

Akkor még kinyílt az a bizonyos zöld saluga-
ter és a kalapom mellé odatűzte a piros pünkösdi
rózsát az a rózsza arczu kis boszorkány, a kit én
akkor angyalnak gondoltam.

Hej, de meg is változott azóta minden! Nincs
most rózsza a kalapomnál. Olyan árván nézek ki,
mint a letarolt mező, még a nótárius kutyája sem
ugat már meg. Ezelőtt irigykedve néztek rám a fa-
labeli legények, ma még a korcsmában sem kötöz-
ködnek belém. Pedig olyan kedvem volna őket ki-
dobálni onnan.

Nincs is már becsülete semhol másütt, csak a
Sztróli zsidónál. El is ittam már az apai jussomnak
felét nála.

Ott ülök reggeltől estig és
Iszogatok, danólgatok

A Náci cigány pedig huzza keservesen
Hej, rózsza, rózsza, pünkösdi rózsza! . . . Ta-
valy ilyenkor ő volt a pünkösdi királynő Az
ő fejére tették fel az ártatlanság koszoruját. Pe-
dig akkor is csalfa volt már. Csalfa, csapodár

Együtt ültünk délután az árnyas bodzafa alatt,
a kert hátulsó végében. Beszélgettünk egyről-másról.
En édes kéjjel szemlélgettem azt a beszédes két
szemeket, azt a bogár hajat és rózsapiros arczot.
Ő pedig pajzánul mosolygott, majd így szolt
hozzám:

— Azt kérdezte tőlem a Marcsa, hogy meg-
csókolt-e már maga engem?

— És mit felelt neki?

— Azt, hogy maifa maga ahhoz

De már erre felforrnt bennem a vér. Átöleltem
és kezdtem csókolni oly tüzzel, hogy még a rózsza-
koszoru is lehullt a fejéről. Ő pedig visszaadta a
csókot özönével

Azt hittem örökké így fog ez tartani.

Egy hét múlva az uraság fia szedte ajkáról a
mézet. Rajta kaptam őket. Rézfokosommal be is ver-
tem az úrfi koponyáját, úgy hogy ő hat hétig nyomta
érte az ágyat, én pedig majdnem kétszer hat hóna-
pig ültem érte a hüvösön.

A mult héten eresztettek haza. Az én pünkösdi
királynőmnek már úgy mondták a faluba, hogy
leányasszony. En pedig pusztitom az apám jószágát
a Sztróli zsidónál.

Hej, rózsza, rózsza, pünkösdi rózsza! Addig iszom,
mig van miből; ha majd nem lesz — talán a jövő
pünkösdre kivirítok annak a hütelennnek a háza
előtt álló akáczfán. Ugyis odavaló vagyok már én

Mucus.

Gondolatok a házasságról.

Agglegény: A jó házasság se lehet különb a
mandulatejnél: édes, de émelyítő.

Ápa: A házasság ebéd, melynek utolsó fogása:
vegyes gyümölcs.

Ánya: A házasság fájdalmak, gondok és örö-
mök szakadatlan láncolata, olyan mint a gyógyszer-
tár, melynek légkörében érzed a rózsaoaj illatát ép-
ügy, mint a benzínét.

Fiatalember: A házasság nem is lehet valami
rossz dolog . . . kezdetben.

Bakfis: Házasság és hosszú ruha nélkül mit ér
az élet!?

Vén leány: A házasság csalhatatlan fiatalító
szer — Vén leányból is fiatal asszonyt csinál.

Mennyasszony: A házasság izgatóbb, mint az
első bál, noha tudjuk, hogy csak egy táncosunk
lesz. —

Örvegy: Álom! És a mint vannak jó és rossz
álmok, úgy a házasság is jó vagy rossz. — De olyan
a természetük, hogy megkívánja újból az álmot.

Férj: A házasság férj és feleség közötti hitel-
ügylet, melynél az adós mindig a férj.

Feleség: A házasság tüzhely, melynek tüztét
mindig a feleség szokta éleszteni.

Nagyapa: Csak akkor bocsátja meg az em-
ber a ballépést, melynek házasság a neve, mikor uno-
kái lovagolnak térdén.

Nagymama: Oh lelkem fiam ne kérdezz, rég
elfeledtem: mi a házasság.